

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 3To/15/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010611  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010611.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému X. J. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 19. marca 2014 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. decembra 2013, sp. zn. 3T/175/2013 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. decembra 2013, sp. zn. 3T/175/2013 bol obžalovaný X. J. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 23.9.2013 pod č. k.2Pv 330/13 pre skutok kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 21. januára 2013 v čase okolo 10.30 hod. v Prievidzi, na sídlisku M. pred umyvárkou Glamour predal za 25 Eur H. K. papierovú skladačku s bielym kryštalicým práškom o celkovej hmotnosti 0,150 g s priemerným obsahom 77,4 % hmotnostných bázy metamfetamínu v množstve 3 - 12 obvykle jednorazových dávok, pričom metamfetamín je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej pätnásťdňovej lehote ho včas podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného X. J. t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a poukázal na to, že obžalovaný spáchanie skutku síce poprel, avšak priznal, že s drogami má skúsenosti, ako aj to, že neskôr v septembri 2013 mal pri sebe konope, ktoré mu bolo zaistené políciou a vec je vyšetovaná v inom trestnom konaní a taktiež priznal, že nemeckým súdom bol v roku 2009 odsúdený za drogovú trestnú činnosť. Uviedol tiež, že svedka H. K. pozná a boli spolu v kontakte, i keď z dôvodu, že svedok mu ponúkal na predaj rôzne veci. Podľa názoru prokurátora svedok H. K. v priebehu celého trestného konania jednoznačne usvedčoval obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, pričom rozpory v jeho výpovedi nie sú zásadného charakteru, netýkajú sa účasti obžalovaného na skutku a možno ich odôvodniť odstupom času, keď poškodený si už nemusel pamätať všetky podrobnosti okolnosti prípadu. Podľa názoru prokurátora „jednoznačne je však možno za objektívne nepravdepodobné domnievať sa“, že poškodený by bez zjavného motívu chcel krivo obviňovať z trestného činu svojho známeho, s ktorým nemal žiaden spor, pričom kontakt obžalovaného s pervitínom bol známy zo služobnej činnosti aj svedkom N. W. a G. R., príslušníkom PZ. Priamy usvedčujúci dôkaz v podobe výpovede svedka H. K.

spolu s podpornými dôkazmi - výpoveďami svedkov N. W. a G. R., ako aj listinnými dôkazmi - odpisom z registra trestov a podstatnou časťou vyšetrovacieho spisu č. ORP-1085/NY-PD-13 ohľadne inej drogovej trestnej činnosti obžalovaného podľa názoru prokurátora v súhrne odôvodňujú záver, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný X. J. prostredníctvom obhajcu vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora i sám na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného poukázal na to, že okresný súd jasne a úplne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Podľa jeho názoru bol v celom trestnom konaní vyprodukovaný proti obžalovanému iba jediný dôkaz a to výpoveď svedka H. K., ktorý však je pre políciu osobou známou z drogového prostredia ako konzument i ako distribútor drog. Okresný súd správne vyhodnotil výpoveď tohto svedka ako nedôveryhodnú a rozporuplnú, v dôsledku čoho založila pochybnosti o vine obžalovaného zo spáchania skutku. Svedok H. K. menil totiž svoju výpoveď počas prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní, preto jeho výpoveď, v ktorej obžalovaného označil za osobu, ktorá mu údajne predávala drogy, považoval za nepravdivú a učinil ju podľa neho z dôvodu, aby sám seba vyvinil z možného podozrenia z distribúcie drog. Poukázal tiež na to, že obžalovaný nepopieral, že je náhodným konzumentom drog, avšak výrazne poprel, že by drogy predával tretím osobám alebo že by sa akýmkoľvek spôsobom podieľal na distribúcii drog. Úvahy typu, že jeho náhodná konzumácia drog odôvodňuje záver, že sa obžalovaný dopustil skutku, z ktorého bol obžalovaný, považoval za nedôvodné a iracionálne.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 25. februára 2014, vykonal dňa 19. marca 2014 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného X. J. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, keď podľa jednej, prezentovanej obžalobou na podklade svedeckej výpovede H. K., mohol obžalovaný X. J. spáchať žalovaný skutok spôsobom uvedeným v obžalobe, avšak podľa druhej, prezentovanej obžalovaným X. J. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, skutok uvedený v obžalobnom návrhu tam uvedeným spôsobom obžalovaný nespáchal, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukázal v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci okresným súdom vykonané dôkazy, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pripúšťajú aj druhú, protichodnú

a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej tento skutok obžalovaný X. J. nespáchal. Dôkazy, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, umožňujú vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho obžalovaný mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine. Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. c/ Tr.por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného X. J. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného za dôvodné, preto jeho odvolanie podľa § 319 Tr.por. zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.